

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرتبه زیر گروه جابجاگر گروههای متناهی

رقیه زینالی پور

مرکز آموزشهای نیمه حضوری

گروه ریاضی

بهار ۱۳۸۸

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد

مركز اطلاعات مدرک علمی پروژه
جهت استناد

استاد راهنما

دکتر هوشنگ بهروش ۱۳۸۸/۸/۲۰

حق چاپ برای دانشگاه ارومیه محفوظ می باشد

پایان نامه آقای خانم رقیه زینبکی پیر به تاریخ ۱۸، ۳، ۸۸

شماره مورد پذیرش هیات محترم داوران با رتبه عالی و نمره ۱۸۲
قرار گرفت.

دکتر هادی پیر

۱- استاد راهنما و رئیس هیئت داوران: دکتر هادی پیر

۲- استاد مشاور: دکتر X

۳- داور خارجی: دکتر محسن قاسمی

۴- داور داخلی: دکتر حبیب اذاجبیر

۵- نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر سید مرتضی ربانی

تقدیم به :

پدر و مادر فداکارم

بردارهای مهربانم

همسر خوبم

مسافر کوچولوی نازنینم

و محنای عزیزم

تقدیر و تشکر

زگهواره تا گور دانش بجوی

حال که با عنایت و الطاف بیکران خداوند متعال موفق به اتمام کار پایان نامه کارشناسی ارشد شده ام بر خود فرض می دانم از زحمات بی دریغ استاد راهنمای عزیزم جناب آقای دکتر هوشنگ بهروش تشکر و قدردانی نموده و همچنین از جناب آقای دکتر حبیب اذانچیلر و دکتر محسن قاسمی به خاطر قبول زحمت داوری این پایان نامه و از دکتر سعید استادباشی نماینده تحصیلات تکمیلی نیز سپاسگذاری نمایم *

در اینجا فرصت را مغتنم شمرده از زحمات و تشویق های پدر و مادر مهربانم تشکر نموده و از همکاری و همیاری همسر عزیزم جناب آقای مهندس باقری نهایت قدردانی را بعمل آورده و از برادرهایم امیر ، سعید و وحید نیز بخاطر تشویق هایشان سپاسگذاری نموده و از خانم سپیده مسعودی مشوق اصلی ام در جهت ادامه تحصیل نیز ممنونم *

و از تمامی اساتید ریاضی ، دوستان و همکلاسی هایم از جمله خانم نازیلا شفیقی و خانم نوشین هوشیار قهرمانلو و آقای محمدحسین شامی و آقای رضا دانایی سپاسگذارم *

فهرست مندرجات

۱	مقدمه	۲
۲	تعاریف و لم‌های مقدماتی	۴
۱.۲	مقدمه‌ای بر نظریه گروه‌های مقدماتی	۴
۲.۲	برخی از خواص گروه‌های تعویضگر	۱۶
۳.۲	برخی از خواص گروه‌های پوچ‌توان	۲۰
۴.۲	برخی از خواص گروه‌های حل‌پذیر	۲۸
۵.۲	حلقه و نظریه مدول‌ها	۳۰
۳	تعاریف و لم‌های اساسی	۳۳
۴	قضایا و لم‌های اصلی پایان‌نامه	۴۵
۵	مراجع	۵۹

این پایان‌نامه کاری است بر روی مقاله‌ای با عنوان

The size of the commutator subgroup of finite groups

که اثری است از

Marcel Herzog, Gil Kaplan, Arie Lev

که در سال ۲۰۰۸ به چاپ رسیده است.

در این پایان‌نامه، برای $|G'|$ در حالتی که G یک گروه غیرآبلی باشد $\Phi(G) = 1$ باشد $\Phi(G)$ زیرگروه فراتینی گروه G می‌باشد، کرانی ارائه می‌دهیم. همچنین برای $|U(G)|$ مانده پوچ توان گروه G می‌باشد) در حالتی که G یک گروه غیرآبلی از مرتبه $p^\alpha q^\beta$ باشد (q, p) اعداد اول اند و $\alpha, \beta \geq 1$ نیز کرانی ارائه داده و به اثبات دو قضیه زیر خواهیم پرداخت.

قضیه ۱ فرض کنید G یک گروه غیرآبلی و $\Phi(G) = 1$ در اینصورت

$$|G'| > [G : Z(G)]^{\alpha\beta}.$$

قضیه ۲ فرض کنید G یک گروه غیرآبلی از مرتبه $p^\alpha q^\beta$ باشد (q, p) اعداد اول هستند و $p < q$ و $\alpha, \beta \geq 1$ در اینصورت

$$|U(G)| \geq 2^{\alpha\beta} \cdot [G : Z(G)]^{\alpha\beta},$$

مشروط بر آنکه $(2, M) \cup (2, F) \notin (p, q)$ لازم به ذکر است که F نمایانگر مجموعه اعداد اول فرما و M نمایانگر مجموعه اعداد اول مرسن می‌باشد.

فرض کنید G یک گروه باشد آنگاه $[G, G]$ با G' نشان داده شده و زیر گروه مشتق گروه G نامیده می شود. همچنین مانده پوچ توان گروه متناهی G با $U(G)$ و زیرگروه فراتینی G با $\Phi(G)$ نشان داده می شوند. در [6] نشان داده شده است که برای هر گروه حل پذیر $G \neq 1$ ، که $\Phi(G) = Z(G) = 1$ ، $|G'| > |G|^{\alpha}$ می باشد. همچنین در [6] برای گروه غیر آبلی A_4 بررسی شده است که برای اثبات $|G'| > [G:Z(G)]^{\alpha}$ نمی توان شرط $\Phi(G) = 1$ را حذف کرد. در [9] برای هر گروه حل پذیر $G \neq 1$ که $\Phi(G) = Z(G) = 1$ بررسی شده است که $|U(G)| > |G|^{\alpha}$.

در این پایان نامه سعی می کنیم با استفاده از قضیه ۴.۱ و مراجع [15] و [16] به مطالعه زیرگروه های فیتینگ، فراتینی و گروه فراپوچ توان پرداخته و کرانی را برای $|G'|$ ، در حالتی که G یک گروه غیر آبلی با شرط $\Phi(G) = 1$ بوده پیدا کنیم. سپس با فرض اینکه G از مرتبه $p^{\alpha}q^{\beta}$ باشد (p, q) اعداد اول بوده و $\alpha, \beta \geq 1$ ، کرانی برای $|U(G)|$ که $U(G)$ زیرگروهی از G' است محاسبه کنیم. این پایان نامه مشتمل بر ۴ فصل می باشد. فصل اول آن همین مقدمه است. در فصل دوم به بیان تعاریف و لم های مقدماتی می پردازیم که بیشتر هدف از ارائه این فصل یادآوری مطالبی است که در گذشته مورد مطالعه قرار گرفته اند. بطور مثال به مفهوم عدد رده مزدوجی، خواص گروه های پوچ توان و حل پذیر اشاره شده است.

در فصل سوم رادیکال پوچ توان، مانده حل پذیر و پوچ توان، سری پوچ توان بالائی، بلندی فیتینگ، حاصل ضرب حلقوی و قضایای مربوط به آنها مطرح شده است. در نهایت در بخش آخر به اثبات دو قضیه اصلی زیر خواهیم پرداخت.

قضیه ۱.۱ فرض کنید G یک گروه غیرآبلی و $\Phi(G) = 1$ در اینصورت

$$|G'| > [G : Z(G)]^{1/2}.$$

قضیه ۲.۱ فرض کنید G یک گروه غیرآبلی از مرتبه $p^\alpha q^\beta$ باشد (q, p اعداد اول هستند) و

$p < q$ و $\alpha, \beta \geq 1$ همچنین $\Phi(G) = 1$ در اینصورت

$$|U(G)| \geq 2^{1/2} \cdot [G : Z(G)]^{1/2},$$

مشروط بر آنکه $(2, F) \cup (2, M) \notin (p, q)$ لازم به ذکر است که F نمایانگر مجموعه اعداد اول فرما و

M نمایانگر مجموعه اعداد اول مرسن می باشد.

۲ تعاریف و لم های مقدماتی

۱.۲ مقدمه ای بر نظریه گروه های مقدماتی

در این فصل مفاهیم مقدماتی نظریه گروهها را مرور خواهیم کرد، هدف ما علاوه بر یادآوری، فراهم کردن اصطلاحات، علامتها و مقدماتی است که در فصلهای آتی مورد نیاز خواهد بود. در این پایان نامه تمام گروهها، متناهی فرض شده اند مگر اینکه خلاف آن تصریح شود.

تعریف ۱.۲ زیرگروه H از G سره (یا محض)^۱ نامیده می شود هرگاه $H \neq G$. فرض کنید M زیرگروه سره از G باشد، بطوریکه به ازای هر زیرگروه H از G که در رابطه $M \subset H \subset G$ صدق می کند، داشته باشیم $H = G$ یا $H = M$ ، در این صورت M را زیرگروه ماکسیمال G می نامند.

تعریف ۲.۲ زیرگروه $U \neq 1$ را زیرگروه مینیمال از G می نامند، هرگاه هیچ زیرگروه غیربدیهی از G وجود نداشته باشد که U شامل آن باشد.

تعریف ۳.۲ فرض کنیم $1 < K \leq G$. در این صورت K زیرگروه نرمال مینیمال G خوانده می شود، اگر هیچ زیرگروه نرمالی مانند L از G وجود نداشته باشد که $1 < L < K$.

قضیه ۴.۲ اشتراک هر تعداد از زیرگروه های نرمال G ، در G نرمال است.

اثبات: به $[16]$ ، قضیه ۸.۳، مراجعه کنید.

تعریف ۵.۲ فرض کنیم $L < G$. در این صورت L را زیرگروه نرمال ماکسیمال G می گوئیم اگر یک زیرگروه نرمال K از G وجود نداشته باشد، به قسمی که $L < K < G$.

تعریف ۶.۲ فرض کنید H و K دو مجموعه دلخواه باشند. مجموعه HK را بصورت زیر تعریف می کنیم:

$$HK = \{hk : h \in H, k \in K\}.$$

¹ Proper subgroup

لم ۷.۲ فرض کنید H و K زیرگروه های متناهی از گروه G باشند. در اینصورت تساوی زیر برقرار است:

$$|HK| = \frac{|H||K|}{|H \cap K|}.$$

اثبات: به [۱۹]، قضیه [۱۳.۷.۳]، مراجعه کنید.

لم ۸.۲ فرض کنید $H, K \leq G$. در اینصورت $HK \leq G$ اگر و تنها اگر $HK = KH$.

اثبات: به [۷]، قضیه [۱۷.۵]، مراجعه کنید.

نتیجه ۹.۲ فرض کنید G یک گروه باشد. اگر $H \leq G$ و $K \leq G$ ، آنگاه $HK \leq G$.

اثبات: به [۱۶]، قضیه [۳۸.۳]، مراجعه کنید.

نتیجه ۱۰.۲ فرض کنید G یک گروه باشد. اگر $H \leq G$ و $K \leq G$ ، آنگاه $HK \leq G$.

اثبات: به [۱۶]، قضیه [۳۹.۳]، مراجعه کنید.

لم ۱۱.۲ اگر H و K و L زیرگروههایی از G باشند بطوریکه $K \leq H$ ، آنگاه

$$H \cap (KL) = K(H \cap L).$$

اثبات: به [۱۶]، قضیه [۳.۷]، مراجعه کنید.

قضیه ۱۲.۲ فرض کنید G یک گروه و $H \leq G$ و $K \leq G$. در اینصورت

$$H \cap K \leq K \quad (۱)$$

$$HK/K \cong H/H \cap K \quad (۲)$$

$$|HK : K| = |H : H \cap K| \quad (۳)$$

اثبات: به [۱۶]، قضیه [۴۰.۳]، مراجعه کنید.

تعریف ۱۳.۲ فرض کنید G گروه دلخواهی باشد. در اینصورت مجموعه تمامی یکرختی‌ها از G به G را با نماد $\text{Aut}(G)$ نمایش می‌دهیم. مجموعه $\text{Aut}(G)$ با عمل ترکیب توابع یک گروه تشکیل می‌دهد که آن را گروه خودریختی‌های G می‌نامیم.

تعریف ۱۴.۲ فرض کنید H یک زیرگروه G و $\tau \in \text{Aut}(G)$ باشد. در اینصورت تصویر H تحت نگاشت τ را با نماد H^τ نمایش داده و آن را بصورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$H^\tau = \{h^\tau : h \in H\}.$$

به ازای هر $h \in H$ ، h^τ را تصویر h تحت نگاشت τ می‌نامیم.

تعریف ۱۵.۲ فرض کنید G گروهی دلخواه و $g \in G$ باشد. در این صورت نگاشت $\tau_g : G \rightarrow G$ که بصورت $X\tau_g = g^{-1}Xg$ تعریف می‌شود، خودریختی درونی القا شده بوسیله g می‌نامیم. مجموعه تمامی خودریختی‌های درونی القا شده بوسیله عناصر G ، با عمل تعریف شده روی $\text{Aut}(G)$ یک گروه تشکیل می‌دهد که آن را گروه خودریختی‌های درونی G نامیده و با نماد $\text{Inn}(G)$ نمایش می‌دهیم.

تعریف ۱۶.۲ خودریختی از G که درونی نباشد، بیرونی نامیده می‌شود. مجموعه تمام خودریختی‌های بیرونی G تشکیل یک گروه می‌دهند که آن را گروه خودریختی‌های بیرونی G نامیده و با نماد $\text{Out}(G)$ نمایش داده و بصورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$\text{Out}(G) = \frac{\text{Aut}(G)}{\text{Inn}(G)}.$$

تعریف ۱۷.۲ فرض کنید H زیرگروه G و A زیرمجموعه غیر تهی از $\text{Aut}(G)$ باشد و به ازای هر $h \in H$ و هر $\alpha \in A$ داشته باشیم $h^\alpha \in H$. در این صورت گوئیم H زیرگروه ناوردا یا پایدار^۲ از G است.

تعریف ۱۸.۲ زیرگروه U از G زیرگروه مشخصه است، هرگاه به ازای هر $\alpha \in \text{Aut}(G)$ داشته باشیم:

$$U^\alpha = U.$$

تذکر ۱۹.۲ بنا به تعریف ۱۷.۲، خواهیم داشت:

(۱) اگر $A = 1$ ، آنگاه تمام زیرگروه های G به صورت A -ناوردا است.

(۲) اگر $A = \text{Aut}(G)$ و H زیرگروه G باشد، آنگاه H مشخصه^۳ است.

(۳) اگر $A = \text{Inn}(G)$ و H زیرگروه G باشد، آنگاه H نرمال است.

اثبات: به $[[16]]$ ، قضیه $[1.3]$ ، مراجعه کنید.

تعریف ۲۰.۲ گروه غیر بدیهی G را گروه ساده مشخصه^۴ گویند، هرگاه زیرگروه های مشخصه G فقط 1 و خود G باشد.

تعریف ۲۱.۲ فرض کنید G یک گروه دلخواه و X یک مجموعه ناتهی باشد. گوئیم گروه G روی مجموعه

ناتهی X عمل^۵ می کند هرگاه به ازای هر $x \in X$ و هر $g \in G$ ، عنصر منحصر بفرد xg وجود داشته باشد

بطوریکه به ازای هر $x \in X$ و هر $g_1, g_2 \in G$ شرایط زیر برقرار باشد.

$$(1) \quad (xg_1)g_2 = x(g_1g_2)$$

$$(2) \quad x \cdot 1 = x \quad (1 \text{ عنصر همانی } G \text{ است})$$

در این صورت X یک G مجموعه نامیده می شود.

تعریف ۲۲.۲ فرض کنیم گروه G روی یک مجموعه X عمل کند. گوئیم که عمل باوفا^۶ است،

اگر نمایش جایگشتی متناظر G (از G به S_X) یک به یک باشد.

Characteristic³
Characteristically simple⁴
Action⁵

قضیه ۲۳.۲ فرض کنیم $\varphi: G \rightarrow H$ یک همریختی از یک گروه G به یک گروه H باشد، در اینصورت φ

یک به یک است اگر و فقط اگر $\text{Ker } \varphi = \{e\}$ (عضو خنثای G است).

اثبات: به [۱۹]، قضیه ۱۲.۹.۳، مراجعه کنید.

تعریف ۲۴.۲ فرض کنیم G یک گروه باشد، مجموعه اعضایی از G که با هر عضو از G تعویض پذیرند را

مرکز G می نامیم و با $Z(G)$ نشان می دهیم.

$$Z(G) = \{x \in G : xg = gx \quad \forall g \in G\}.$$

تعریف ۲۵.۲ فرض کنیم $x \in G$. در اینصورت

$$\{g \in G \mid gx = xg\}$$

را مرکز ساز x در G می نامیم و آنرا با $C_G(x)$ یا به اختصار با $C(x)$ نشان می دهیم.

تذکر ۲۶.۲ با توجه به تعریف مرکز گروه G ، واضح است که

$$Z(G) = \bigcap_{x \in G} C_G(x).$$

تعریف ۲۷.۲ به ازای هر زیر مجموعه ناتهی U از G ، مرکز ساز U در G را به صورت

$$C_G(U) = \{g \in G : ug = gu \quad \forall u \in U\} = \bigcap_{u \in U} C_G(u) \leq G$$

تعریف می کنیم.

تعریف ۲۸.۲ فرض کنید گروه G روی مجموعه X عمل کند و $x \in X$ دلخواه باشد. پایدارساز x در G را

بصورت زیر تعریف می کنیم:

$$\text{Stab}_G(x) = \{g \in G : xg = x\}.$$

تعریف ۲۹.۲ فرض کنید $B(G)$ مجموعه کلیه زیر مجموعه های ناتهی گروه G باشد. به ازای هر $g \in G$ و هر $U \in B(G)$ تعریف می کنیم:

$$U^g = g^{-1}Ug = \{g^{-1}ug : u \in U\}.$$

در اینصورت گروه G روی $B(G)$ با عمل ضرب $Ug = U^g$ ، عمل می کند. عمل G روی $B(G)$ را تزویج می نامیم. لذا بنا تعریف ۲۸.۲، به ازای هر $U \in B(G)$ پایدار ساز U در G عبارت است از:

$$\text{Stab}_G(U) = \{g \in G : g^{-1}Ug = U\}.$$

که آن را نرمال ساز U در G نامیده و با نماد $N_G(U)$ نشان می دهیم.

لم ۳۰.۲ اگر H زیرگروه نرمال (یا مشخصه) در G باشد، آنگاه $N_G(H)$ و $C_G(H)$ زیرگروه نرمال (یا مشخصه) در G خواهند بود.

اثبات: به $[[10], [10.1]]$ ، قضیه ۱۰.۱، مراجعه کنید.

توجه ۳۱.۲

$$(1) \quad C_G(U) = G \text{ اگر } U \subseteq Z(G).$$

$$(2) \quad C_G(U) \trianglelefteq N_G(U).$$

تعریف ۳۲.۲ فرض کنید x عضوی دلخواه در گروه G باشد. در اینصورت مجموعه $\{g^{-1}xg : g \in G\}$ را کلاس تزویجی x در G می نامند و آن را با علامت x^G نشان می دهند.

تعریف ۳۳.۲ فرض کنید $H \leq G$. در اینصورت $Core_G(H) = H_G$ را بصورت

$$H_G = \bigcap_{g \in G} (g^{-1}Hg)$$

تعریف می کنیم و آن را هسته H در G می نامیم.

نتیجه ۳۴.۲ به ازای هر $x \in G$

$$|G : C_G(x)| = |\text{رده تزویجی } x \text{ در } G|.$$

نتیجه ۳۵.۲ هرگاه G یک گروه متناهی باشد با k رده تزویجی متمایز از اعضا x_1, \dots, x_k

اعضائی از G باشند، که هر یک عضو یکی از این k رده باشند، آنگاه :

$$|G| = \sum_{i=1}^k |G : C_G(x_i)|.$$

عدد صحیح مثبت k را عدد رده G می‌نامند، که ما آن را با $k(G)$ نمایش می‌دهیم.

نتیجه ۳۶.۲ هرگاه G یک گروه نامتناهی باشد آنگاه $k(G) \leq |G|$ و مساوی است اگر و تنها اگر G آبلی باشد.

قضیه ۳۷.۲

(۱) (قضیه بنیادی همریختیها) فرض می‌کنیم $\varphi : G \rightarrow H$ یک همریختی باشد و

نیز $G/K = \text{Ker } \varphi \trianglelefteq G$ همچنین ν را همریختی طبیعی از G بر G/K می‌گیریم. در این صورت یک

همریختی یک‌به‌یک $\psi : G/K \rightarrow H$ وجود دارد به قسمی که $\varphi = \nu\psi$.

(۲) (قضیه اول یکرختی) فرض کنید $\varphi : G \rightarrow H$ یک همریختی باشد و $K = \text{Ker } \varphi$ در این صورت:

$$\frac{G}{\text{Ker } \varphi} \cong \text{Im } \varphi.$$

اثبات: به $[[16]]$ ، قضیه ۲۴.۳، مراجعه کنید.

قضیه ۳۸.۲ (قضیه دوم یکرختی) فرض کنید $K \trianglelefteq G$ و $H \leq G$. در این صورت:

$$H \cap K \trianglelefteq H \text{ و } H/H \cap K \cong HK/K.$$

اثبات: به $[[16]]$ ، قضیه ۴۰.۳، مراجعه کنید.

قضیه ۳۹.۲ (قضیه سوم یکرختی) فرض کنید $K \trianglelefteq G$. در این صورت هر زیرگروه G/K به صورت

H/K است که در آن $K \leq H \leq G$. همچنین $H/K \trianglelefteq G/K$ اگر و تنها اگر $H \trianglelefteq G$ و در این صورت

$$\frac{\frac{G}{K}}{\frac{H}{K}} \cong \frac{G}{K}.$$

اثبات: به $[[16]]$ ، قضیه ۳۰.۳، مراجعه کنید.

تعریف ۴۰.۲ فرض کنید G و H گروه باشند و e_H و e_G به ترتیب عضوهای خشی گروهها را نشان می دهد

مجموعه $G \times H$ را چنین تعریف می کنیم:

$$G \times H = \{(g, h) : g \in G, h \in H\}.$$

حاصل ضرب (g_1, h_1) و (g_2, h_2) را بطوریکه $g_1, g_2 \in G$ و $h_1, h_2 \in H$ چنین تعریف می کنیم:

$$(g_1, h_1)(g_2, h_2) = (g_1 g_2, h_1 h_2).$$

$G \times H$ با عمل تعریف شده در بالا را حاصل ضرب مستقیم گروههای G و H نامند.

تعریف ۴۱.۲ فرض کنید G و H گروه باشند. اگر $\varphi: G \rightarrow \text{Aut}(H)$ همریختی باشد. گوئیم G توسط

φ روی H عمل می کند و G یک گروه عملگر روی H است. همریختی φ یک عمل روی G نامیده می شود.

تعریف ۴۲.۲ فرض کنید φ یک عمل از گروه G روی گروه H و L بصورت مجموعه ضرب مستقیم G و

H باشد یعنی، تمام زوجهای (g, h) از عناصر G و H تشکیل شده باشد.

اگر ضرب دو عنصر از L با فرمول

$$(g, h)(g', h') = (gg', \varphi(g')(h)h') = (gg', h^g h').$$

تعریف شده باشد. آنگاه L یک گروه با توجه به این عملگر می سازد. این گروه ساخته شده را ضرب نیم

مستقیم G و H با توجه به عمل φ می نامیم.

تعریف ۴۳.۲ فرض کنید G ، یک گروه و p عددی اول باشد. در اینصورت G را p -گروه نامیم هرگاه مرتبه هر عضو G توانی از p باشد.

قضیه ۴۴.۲ (قضیه سیلو) فرض کنیم G گروهی متناهی باشد با $|G| = p^m r$ ، که در آن m عدد صحیح نامنفی است و r یک عدد صحیح مثبت، بطوری که p ، r را نمی شمارد. در اینصورت:

(الف) G دارای زیرگروهی است از مرتبه p^m . یک چنین زیرگروهی را یک p -زیرگروه سیلواز گروه G می نامند.

(ب) هرگاه H یک p -زیرگروه سیلو از گروه G باشد و J یک p -زیرگروه دلخواه از G ، آنگاه به ازای یک $g \in G$ ، $J \leq H^g$. به ویژه، p -زیرگروههای سیلو از G ، تزویجی واحد از زیرگروههای G را تشکیل میدهند.

(ج) فرض می کنیم n تعداد p -زیرگروههای سیلو از گروه G باشد. در اینصورت $n = |G : N_G(H)|$ ، که در آن H و p -زیرگروه سیلوی دلخواهی از G است و n ، r را می شمارد و پیمانه $p \nmid n$.

اثبات: به $[[16]]$ ، قضیه ۹.۵، مراجعه کنید.

تعریف ۴۵.۲ اشتراک تمامی زیرگروه های ماکسیمال گروه G را زیرگروه فراتینی G^{\wedge} نامیده و آنرا با نماد

$\Phi(G)$ نشان میدهند، اگر $G = 1$ ، تعریف می کنیم $\Phi(G) = 1$ ، هرگاه G فاقد زیرگروه ماکسیمال باشد برطبق قرارداد می نویسیم $\Phi(G) = G$.

مثال ۴۶.۲ فرض کنید G یک گروه باشد، زیرگروههای بدیهی G ، $Z(G)$ و زیرگروه فراتینی $\Phi(G)$ در G مشخصه هستند.

اثبات: اثبات مشخصه بودن زیرگروه های بدیهی G و $Z(G)$ واضح است. نشان می دهیم $\Phi(G)$

زیرگروه مشخصه G است. فرض کنید $\eta \in \text{Aut}(G)$ باشد. زیرگروه ماکسیمال M از G را در نظر

می گیریم. نشان می دهیم M^n در G ماکسیمال است. فرض کنید زیرگروه L از G وجود داشته باشد بطوریکه $M^n \subseteq L \subseteq G$ (اگر $L = G$ ، آنگاه چیزی برای اثبات نداریم) لذا چون η یک دوسوئی است خواهیم داشت

$$M \subseteq L^{\eta^{-1}} \subset G. \text{ حال از ماکسیمال بودن } M \text{ داریم } M = L^{\eta^{-1}}$$

در نتیجه $M^n = L$. بنا بر این M^n در G ماکسیمال است. در نتیجه:

$$\{M^n \text{ در } G \text{ ماکسیمال است} : M\} = \{M \text{ در } G \text{ ماکسیمال است} : M^n\}.$$

لذا $\Phi(G)^n = \Phi(G)$ و حکم حاصل می شود.

تعریف: ۴۷.۲ گروه آبلی A را مقدماتی^۹ گوئیم هرگاه عدد اولی مانند p موجود باشد، بطوریکه به ازای هر

$$a \in A, \text{ داشته باشیم } a^p = 1.$$

قضیه ۴۸.۲ هرگروه آبلی متناهی G با نمای اول p ، یک p -گروه آبلی مقدماتی است.

اثبات: به $[17]$ ، قضیه ۳.۶، مراجعه کنید.

قضیه ۴۹.۲ فرض کنید P یک p -گروه باشد. در این صورت

$$(1) \quad P/\Phi(P) \text{ آبلی مقدماتی است.}$$

(۲) اگر $|P/\Phi(P)| = p^n$ ، آنگاه وجود دارد $x_1, \dots, x_n \in P$ بطوریکه $P = \langle x_1, \dots, x_n \rangle$.

اثبات: به $[11]$ ، قضیه ۷.۲.۵، مراجعه کنید.

قضیه ۵۰.۲ فرض کنید A یک گروه آبلی متناهی و $A \neq 1$ باشد، در اینصورت A بطور مشخصه ای ساده است

اگر و تنها اگر A مقدماتی باشد.

اثبات: به $[16]$ ، قضیه ۴۱.۷، مراجعه کنید.

قرارداد ۵۱.۲ ω همواره معرف مجموعه ای از اعداد اول است.

تعریف ۵۲.۲

(۱) عدد صحیح مثبت n را یک ω عدد می‌گوئیم اگر هر مقسوم علیه n به ω تعلق داشته باشد و لازم نیست هر عدد اول در ω عملاً مقسوم علیه n باشد، بنابراین به عنوان مثال ۶ یک $\{2, 3, 5\}$ عدد است. بنا بر قرارداد ۵۱.۲، ۱ به ازای هر مجموعه ω از اعداد اول یک ω عدد است.

اگر $\omega = \{p\}$ ، تنها عددها توانهای p هستند: $1, p, p^2, p^3, \dots$

(۲) فرض کنیم G گروهی متناهی باشد. G را یک ω -گروه گوئیم، اگر $|G|$ یک ω عدد باشد. لذا به عنوان مثال $\{2, 3\}$ ، $\{2, 3, 5\}$ ، $\{2, 3, 5, 7\}$ ، $\{2, 3, 5, 7, 11\}$ گروه هستند، اما $\{2, 3\}$ یک $\{2, 3, 5\}$ گروه نیست. ولی $\mathcal{S}_3, \mathcal{S}_4, \mathcal{S}_5, \mathcal{S}_6$ همگی $\{2, 3, 5\}$ گروه هستند. اگر $\omega = \{p\}$ ، یک ω -گروه را ترجیحاً یک p -گروه می‌نامیم.

لم ۵۳.۲ هرگاه G یک ω -گروه متناهی باشد، آنگاه همه زیرگروهها و همه گروههای خارج قسمتی G ، ω -گروه‌اند.

اثبات: مرتبه‌های همه زیرگروهها و همه گروههای خارج قسمتی G ، $|G|$ را می‌شمارند.

قضیه ۵۴.۲ فرض کنیم G گروه متناهی باشد. در اینصورت G دارای کوچکترین زیرگروه نرمال یکتای K است، که G/K یک ω -گروه است. قرار می‌دهیم $K = O^\omega(G)$ و $G/O^\omega(G)$ را ω مانده‌یی G می‌نامیم. (در اینجا $O^\omega(G)$ 'کوچکترین' است بدین معنی که هرگاه $H \leq G$ و G/H یک ω -گروه باشد آنگاه $O^\omega(G) \leq H$.)

اثبات: به [۱۶]، قضیه ۴۴.۳، مراجعه کنید.